

*Mldg. Heer
Luis October.*

A A N

ONZE MEDE-AANDEELHOUDERS

IN DE

“ARUBA PHOSPHAAT MAATSCHAPPIJ.”

EN

HET PUBLIEK.

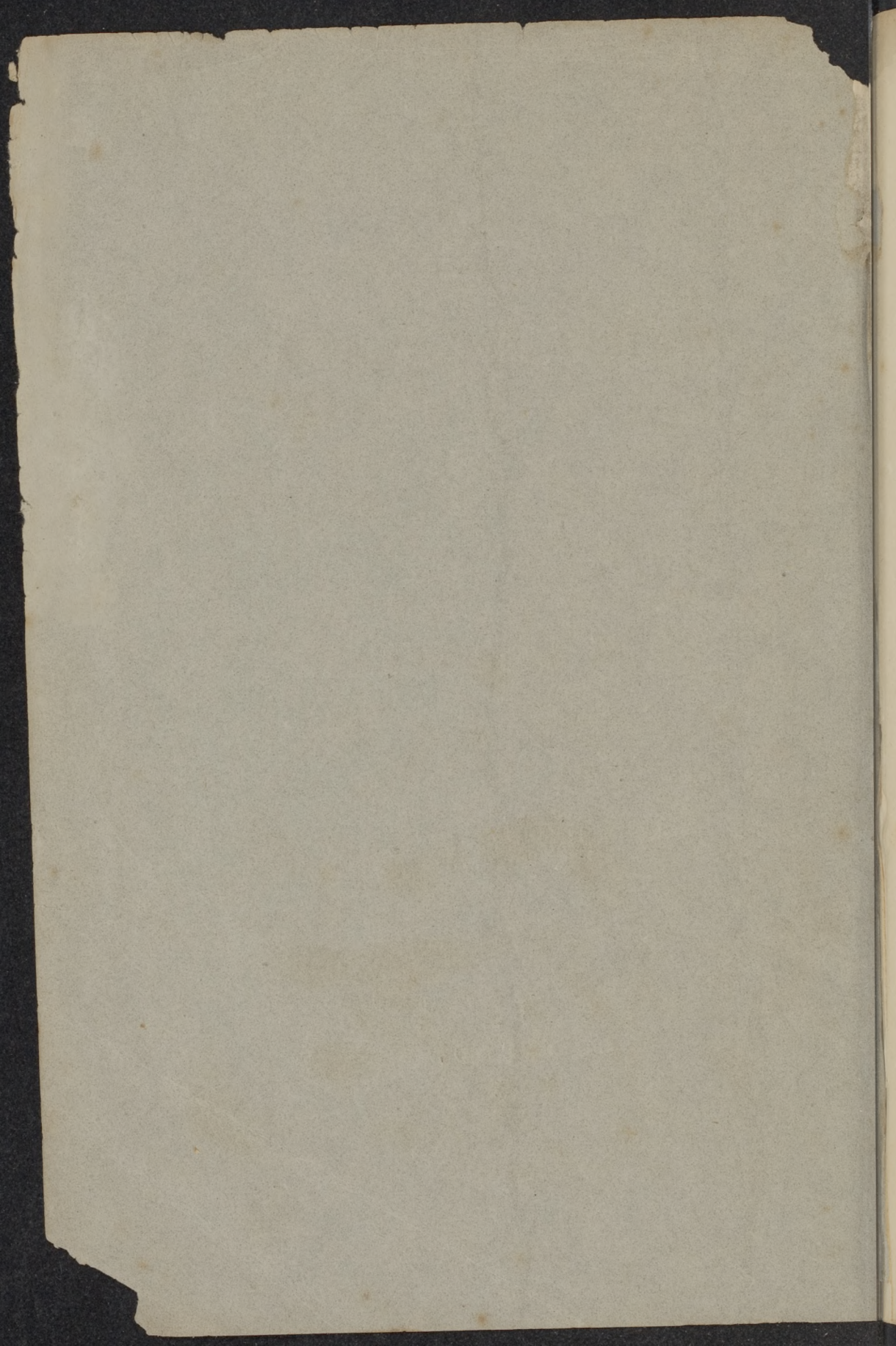

Internationale Drukkerij,

CURAÇAO.

1884.

Br. N. 11 - 550

Er is een tijd om te zwijgen en een tijd om te spreken. De tijd om te zwijgen is voor ons voorbij, die om te spreken is aangebroken.

Lang genoeg hebben wij in zake de *Aruba Phosphaat Maatschappij* aan scheeve beoordeeling blootgestaan, heeft men ons durven verdenken ten dien opzichte eene houding te hebben aangenomen, die ons met iegt aan de verachting van alle weldenkenden had moeten prijsgeven.

Wij waren echter tot zwijgen verplicht, want de laster tegen ons werkte nog in het duister, durfde zich nog niet in het openbaar vertoonen, trachtte nog hier en daar proselieten te maken.

Gelijk het gewoonlijk gaat, zoo ging het ook ten deze. De nieuwbekeerden, de overloopers, worden de grootste ijveraars, zij plaatsen zich op den voorgrond, zij wagen het de kastanjes uit het vuur te halen. Zij moeten dat wel doen om bij hunne nieuwe vrienden niet mistrouwd te worden.

MR. EDUARD I. VAN LIER, tot voor korten tijd met ons vereenigd, aan onze zijde strijdende tegen hetgeen hij toen noemde de ongeoorloofde aanmatiging van het Bestuur en de immoreele zamenstelling van dat Bestuur, MR. VAN LIER is tot den vijand overgelopen en heeft zich op den voorgrond geplaatst om ons, in hetgeen regt en billijk is, te bestrijden.

In de laatste Buitengewone Algemeene Vergadering der Maatschappij, op ons verzoek bijeengeroepen ter behandeling van vier voorstellen, het eene al billijker dan het andere, allen in het welbegrepen belang der Maatschappij, was MR. VAN LIER de held van den dag. Of hij daardoor onverwelkbare lauweren geplukt heeft, durven wij met regt betwijfelen.

MR. VAN LIER is adviseur der Maatschappij; als zoodanig zou men hebben mogen verwachten, dat hij tegenover alle aandeelhouders eene gewenschte neutraliteit hadde in acht geoomen, zich wel gewacht hadde eenige met opzet te grieven om andere te believen. Maar vooral was men geregtigd de verwachting te koesteren, dat hij bij het uitbrengen van een voorstel, met regt en billijkheid, met het belang der Maatschappij zou zijn te rade gegaan, dat hij de Vergadering zou getracht hebben voortelichten op eene wijze, die de goedkeuring van elk weldenkende en onpartijdige moest wegdragen.

Heeft MR. VAN LIER dat gedaan?
Nee, dat heeft MR. VAN LIER niet gedaan.

Het publiek oordeele.

Niet zoodra waren de discussiën over ons eerste voorstel geopend, of de Adviseur der Maatschappij kwam met een geschreven voorstel voor den dag, door hem motie van orde genoemd, ten doel hebbende al de vier door ons gedane voorstellen *en bloc* af te stemmen.

Vreesde men discussie? Was men bang, dat bij behoorlijke behandeling onzer voorstellen, eenige der aangeworven sol-daten tot ons zouden overloopen? Wilde men ons een slag in het aangezicht geven en ons aldus voor goed afeeren, ons de belangen der Maatschappij aan te trekken? Of waren het wellicht deze drie redenen te zamen, die het Bestuur er toe geleid hebben alle discussie af te snijden en daartoe MR. VAN LIER zijn motie te laten doen?

MR. VAN LIER liet die motie voorafgaan door een woord van toelichting, waarschijnlijk met het doel om ons te grievenen te beledigen en ons in een hatelijk daglicht te stellen. Onze voorstellen, heette het bij die toelichting, moeten door de Vergadering gewantrouwd en dus ter zijde gezet worden, want.... wij zijn de vijanden der Maatschappij.

Die uitval van MR. VAN LIER werd door ons staande de Vergadering als leugenachtig en brutaal gestigmatiseerd, en MR. VAN LIER weersprak ons niet.

Het is op dezen uitval van MR. VAN LIER, dat wij ons gedwongen zien, ons stilzwijgen af te breken en onze zaak aan het oordeel van het publiek te onderwerpen. Wij zullen niet uitvoerig zijn, maar in korte woorden het publiek op de hoogte der zaken trachten te brengen.

Ware de uitval van MR. VAN LIER in eene ons niet vijandige Vergadering gedaan, wij hadden nog gezwegen, want wij weten, dat MR. VAN LIER de eerste is die van de onwaarheid van het door hem ons toegeworpen verwijt, overtuigd is. Maar die uitval werd in eene ons kwalijk gezinde Vergadering gedaan, en onder de meerderheid bevinden zich welligt enkelen, die ons niet kennen en inderdaad gelooven, dat het MR. VAN LIER ernst was, toen hij ons vijanden der Maatschappij noemde.

Wy vijanden der Maatschappij?

Waarom?

MR. VAN LIER heett het gezegd; omdat wij ons tot den heer Gouverneur der kolonie hebben gewend met een verzoekschrift waarbij wij opkomen tegen het verzoek om verlaging van het Concessieregt indertijd door het Bestuur der Maatschappij aan dat der kolonie ingediend. "Ik laat in het midden", zeide MR. VAN LIER, "of bij dat verzoek om verlaging door het Bestuur der Maatschappij *bedrog* is gepleegd, maar dit is zeker, het was in het belang der Maatschappij en als zoodanig mogt gij het niet tegenwerken."

Wij dachten er anders over. Wij zijn niet gediend met eene

verlaging, die niet door eerlijke middelen verkregen is. Het wekte dan ook onze verwondering op dat een regtsgeleerde in eene openbare Vergadering, door ongeveer vijftig personen bijgewoond, de leer heeft durven verkondigen, dat een verzoek dat op mogelijk bedrog steunt, niet mag worden tegengewerkt, en dat men door zulk een verzoek tegen te werken vijand der Maatschappij wordt. Wij voor ons wenschen geen vermeerdering van dividenden door middel van twijfelachtige handelingen van het Bestuur verkregen.

Wij voor ons gelooven, dat hadde men in plaats de meerderheid door leugen en laster te misleiden, haar de vraag gesteld of zij met verlaging gediend was, verkregen door daden, die Mr. VAN LIER van bedrog deden spreken, onder die meerderheid voorzeker niet velen waren gevonden, die deze vraag bevestigend hadden beantwoord.

Alvorens ons vijanden der Maatschappij te noemen had Mr. VAN LIER moeten aantonen, dat er geen zweem van bedrog was. In plaats van dit te doen, verklaart hij de kwestie van bedrog *in het midden te laten*. En dat de regtsgeleerde Adviseur der Maatschappij, de verdediger van het Bestuur.

Volgens ons heeft het Bestuur tegen het belang der Maatschappij gehandeld door het verzoek om verlaging te doen, gelijk dat gedaan is, en omdat wij onze afkeuring deswegens wilden betuigen en toonen dat wij aan dat verzoek vreemd zijn, hebben wij en anderen met ons bij het Gouvernement een contre-request ingediend.

Wij wenschen dat onze Maatschappij bij het Gouvernement en het publiek in een gunstig daglicht sta, en dat is onmogelijk als zij op andere dan ware gronden op verlaging aandringt.

Niemand versmaadt een voordeel, maar er zijn Goddank nog wel menschen, die geen voordeel verlangen, verkregen door middelen, die hun geweten afkeuren.

Als tweede reden, waarom wij vijanden der Maatschappij zouden zijn, geeft Mr. VAN LIER op, dat wij ons vereenigd hebben met den heer CHUMACEIRO, praktizijn van den heer GODDEN, den doodvijand der Maatschappij.

Waarschijnlijk is dit de reden waarom Mr. VAN LIER zoo in eens een sterk ijveraar voor het Bestuur is geworden. Een weinigje *jalousie de métier*.

In weik opzigt hebben wij ons bij den heer CHUMACEIRO aangesloten? Is het omdat hij voor een onzer, die afwezend is, ter Vergadering verschijnt? Maar heeft hij in die Vergadering iets anders gedaan, dan een voorstel verdedigd, dat bepaald ware aangenomen, zoo de meerderheid niet ziende blind wilde zijn? De heer CHUMACEIRO moge in zijne geschriften de Maatschappij bestrijden, als gemagtigde ter vergadering verschijnende heeft hij de belangen der Maatschappij eerlijk en trouw gediend, en zal hij dat blijven doen. Handelt hij anders, zijt gij in staat aan te toonen dat hij in de Vergadering zijne

zending ontrouw is geweest, dan zal hij ophouden een onzer te vertegenwoordigen: volmagten zijn niet ouherroepelijk.

In zijne bestrijding van de Maatschappij staat die heer in geen verband met ons. Buiten die bestrijding gelooven wij in hem den man gevonden te hebben, die ons zal helpen aan willekeur in het beheer der Maatschappij een einde te maken.

Wij vermeenen, dat de Bestuurders, wier onhandigheid den heer CHUMACEIRO zulke krachtige wapenen in handen gespeeld hebben, dat zelfs de Adviseur der Maatschappij in de Algemeene Vergadering in het bijzijn van al de Bestuursleden de mogelijkheid van bedrog veronderstelt, eerder de vijanden der Maatschappij mogen geacht worden, dan wij die trachten hem de belangen der Maatschappij te doen behartigen.

Mr. VAN LIER heeft er ook op gezinspeeld, dat wij ons met den heer GODDEN vereenigd hebben, om gezamenlijk de Maatschappij te bestrijden. Daarop kunnen wij niets anders antwoorden, dan dat het een *leugen* is en dat Mr. VAN LIER dat zeer wel weet. Tot voor enkele weken was hij toch nog met ons en het kan hem niet onbewust zijn, dat onze verhouding tot den heer GODDEN sedert jaren onveranderd gebleven is. Als mannen van eer geven wij onze mede-aandeelhouders ons eerewoord, dat dit de zuivere waarheid is. Ter wille van de *Aruba Phosphaat Maatschappij* voornamelijk wilder wij niet in eene wijziging van het contract met den heer GODDEN treden, hoewel die wijziging ook in ons voordeel ware; dat weten de Bestuursleden, die het heftigst tegen ons zijn, en dat weet Mr. VAN LIER.

En toch durft men ons vijanden der Maatschappij noemen.

Wy vijanden der Maatschappij?

Wy, die de Maatschappij hebben in het leven geroepen en ons daarvoor zoo vele moeilijkheden en opofferingen hebben getroost?

Wy, die wanneer anderen wankelden en wanhoopten, den moed niet verloren en bij die anderen herhaaldelijk nieuwen moed hebben opgewekt?

Wy, die toen de zaken der Maatschappij nog ongeregeld waren, de toekomst er doaker uitzag, voor een groot bedrag borg voor haar spraken?

Wy, die telkens door onze voorstellen getoond hebben de belangen der Maatschappij naar ons best vermogen te hebben behartigd?

Wy, die niettegenstaande wij de oprichters der Maatschappij zijn, en haar gesteund hebben gelijk geen ander het gedaan heeft, nooit naar lucratieve betrekkingen gehaakt hebben, noch voor ons noch voor de onzen?

Wat is de eigenlijke reden, dat men ons vijanden der Maatschappij noemt? dat wij het niet zijn weten zij het best, die ons dien naam gegeven hebben.

Men strooit uit, dat wij oppositie voeren, omdat wij in onmin met eenige leden van het Bestuur zijn. Dat is verkeerd; dat is het gevolg voor de oorzaak stellen. Immers terwijl wij

op den meest vriendschappelijken voet met het Bestuur waren, meer bijzonder met den Thesaurier-Administrateur, Bestuurslid-Ambtenaar, den heer HENDRIK EVERTSZ, vermeenden wij het onzen plicht, vooral als Vertegenwoordiger der Engelsche aandeelhouders, eene opmerking te moeten maken, die ons het ongenoegen van de heeren EVERTSZ c. s. op den hals haalde. Sedert worden wij vijanden der Maatschappij genoemd.

En toch, zelfs nu dat er zoo veel tijd over heengegaan is, durven wij onze opmerking allezins juist en gegrond noemen. In het Bestuur, dat uit vijf leden bestaat, hadden twee broeders, de heeren CAREL en HENDRIK EVERTSZ, beide vennoten van de firma C. & H. EVERTSZ zitting. De vergaderingen van het Bestuur kunnen volgens de Statuten met drie leden gehouden worden. Het kon dus gemakkelijk gebeuren, en het is meermalen gebeurd, dat er eene vergadering gehouden werd waarin *die* twee broeders, *die* beide vennoten, de meerderheid uitmaakten. Wij noemden dien toestand *incompatible*. De heer ISAAC SALAS beaamde onze opmerking, maar noemde den toestand IMMOREEL.

Van af dat oogenblik dagteekent de vijandschap van de heeren EVERTSZ c. s. tegen ons; van af dat oogenblik begon het Bestuur ons als vijanden der Maatschappij voor te stellen.

Op alle mogelijke wijze trachtte men ons afbreuk te doen; onze handelingen, die slechts strekken konden om de belangen der Maatschappij te bevorderen, werden aan de meest onedele drijfveeren toegeschreven; men waagde het ons bedektelijk te beleedigen.

Wij, steeds er op bedacht elke botsing te vermijden ofschoon daarom ons goed regt niet wenschende op te offeren, verzochten eene Buitengewone Algemeene Vergadering ten einde een voorstel te behandelen, waarbij het getal Bestuursleden van vijf tot zeven zou worden gebracht. Ware het onze bedoeling geweest personeel te zijn, iemand hoegenaamd te grieven, dan hadden wij eenvoudig voorgesteld te bepalen, dat geen twee broeders tegelijk deel van het Bestuur kunnen uitmaken; maar wij wenschten het belang der Maatschappij te behartigen, zonder een schijn van personaliteit, en trachtten dan ook slechts een maatregel vastgesteld te zien, waardoor twee broeders geene meerderheid in de Bestuursvergadering konden uitmaken. Het aantal Bestuursleden van vijf tot zeven brengende, zou het *quorum* op vijf in plaats van drie worden gesteld.

Ook Mr. VAN LIER ondertekende dat voorstel. Dat haalde hem het ongenoegen van den heer EVERTSZ op den hals. Hard was de les, die hem deswegens door dien heer in eene Algemeene Vergadering gelezen werd. Ja, de heer EVERTSZ ging zoo ver van hem het regt te willen ontnemen zijne stem uit te brengen, omdat hij, altijd volgens den heer EVERTSZ, het aandeel van de Maatschappij cadeau heeft gekregen, en daarvoor niet betaald heeft. Alsof verrigte werkzaamheden onbeloofd moeten blijven.

Toch is Mr. VAN LIER de persoon, die thans de hatelijkheden van den heer EVERTSZ tegen ons aan den man brengt. Tegen ons, die hem dat aandeel bezorgd hebben, tegen ons die voor hem gestreden hebben, dat hem dat aandeel niet onder de meest beleedigende voorwaarden, gelijk de heer EVERTSZ wenschte, zou worden gegeven.

Ons voorstel om het aantal Bestuursleden op zeven te brengen mogt geene meerderheid erlangen.

Wij konden ons maar niet begrijpen, wat daarvan de reden er over gesproken hebben, verklaarden volmondig, dat het eene gewenschte verbetering zou zijn, en toch werd het afgestemd. Thans is het raadsel opgelost. Men heeft den aandeelhouders op de mouw gespeld, dat wij de vijanden der Maatschappij zijn, en daarom maar een toestand bestendig, die men in gemoede moest afkeuren, een toestand die nergens anders zou geduld worden.

Door dezelfde gevoelens als vroeger geleid, en om te voorkomen, dat de Maatschappij zich door de handelingen van het Bestuur in moeilijkheden zou kunnen bevinden, waarvan de gevolgen niet te voorzien zijn, verzochten wij in de afgelopen maand Mei wederom de bijeenroeping eener Buitengewone Algemeene Vergadering om vier punten van het grootste gewigt voor de Maatschappij te behandelen.

Reeds hebben wij den uitslag van die Vergadering met een enkel woord aangestipt; hoe zeer ook wenscheude de grootste beknoptheid in acht te nemen, moeten wij in dit opzigt iets uitvoeriger zijn.

Gelijk uit de circulaire blijkt, luiden onze voorstellen:

10. Vaststellen van de wijze, waarop het garantie-kapitaal der Maatschappij belegd zal worden.
20. Vaststellen van het bedrag, dat aan de Aruba Island Gold Mining Company behoort te worden uitgekeerd als haar aandeel in de winsten der Maatschappij.
30. Om de boeken en stukken van verantwoording der Maatschappij gedurende de veertien dagen volgende op de behandeling van dit voorstel, ter inzage van de aandeelhouders of hunne vertegenwoordigers neder te leggen, ten einde zij zich op de hoogte der Administratie kunnen stellen.
40. Om met opheffing van den post van Administrateur, te benoemen een Controleur, die niet in familiebetrekking tot de beambten op Aruba staat, en onder een genot van een salaris van f 2500.—'s jaars.

Een woord tot opheldering dier voorstellen.

10. Garantie-kapitalen of reserve-fondsen eener Maatschappij zijn bestemd om bij voorkomende gelegenheden verliezen der Maatschappij te dekken. Dat kapitaal moet altijd vrij zijn, elk oogenblik te gelde kunnen worden gemaakt. Het behoort niet in den handel te zijn, want dan zou het tegelijk met andere

fondsea der Maatschappij verloren kunnen gaan. Eene reservekas moet zelfs strekken om de ontbinding eener Maatschappij te voorkomen. Was ons voorstel om de Algemeene Vergadering te laten vaststellen, hoe dat garantie-kapitaal belegd zou worden, al dan niet in het belang der Maatschappij? Het voorstel is van ons, de afstemming geschiedde door de meerderheid..... en wij zijn de vijanden der Maatschappij.

2o. Naar wij vernomen hadden is het bedrag, dat door het Bestuur aan de *Aruba Island Gold Mining Company* als haar gedeelte in de winst der Maatschappij is uitgekeerd, niet het volle bedrag, dat die Company toekomt. Daaromtrent wenschten wij inlichtingen. Wij wilden voorkomen, dat de Company eene actie tegen onze Maatschappij zou kunnen instellen, waardoor onze Maatschappij niet alleen verlies zou kunnen lijden, maar wat volgens ons nog meer zegt, den naam zou krijgen tegen de Company oneerlijk te zijn geweest. Ons voorstel was om het bedrag, dat de Company toekomt door de Algemeene Vergadering te laten vaststellen. Was dat voorstel in het welbegrepen belang der Maatschappij of niet? Het voorstel is van ons, de afstemming geschiedde door de meerderheid..... en wij zijn de vijanden der Maatschappij.

3o. Sedert de oprichting der Maatschappij is door het Bestuur geene rekening en verantwoording van zijn beheer afgelegd, althans zijn de vennooten niet in de gelegenheid gesteld de rekening en verantwoording op te nemen. Zonder in het minst de eerlijkheid van het Bestuur in twijfel te trekken, mogen vennooten toch wel verlangen op de hoogte der zaken hunner Maatschappij te zijn. Het beheer loopt nu reeds over meer dan anderhalf miljoen gulden, en zou het niet mogelijk zijn, dat bij zulk een beheer eenige posten verkeerd geboekt zijn? Zou het niet kunnen gebeuren, dat eenige aandeelhouders, door inzage der boeken en stukken van verantwoording, met de Administratie der Maatschappij vertrouwd geraakt, wenken zouden kunnen geven, waardoor de huishouding der Maatschappij zou kunnen vereenvoudigd worden? Was dat voorstel dan ook niet in het belang der Maatschappij? Het voorstel is van ons, de afstemming geschiedde door de meerderheid..... en wij zijn de vijanden der Maatschappij.

4o. Thans hebben in het Bestuur der Maatschappij, dat uit vijf leden bestaat, zitting: twee broeders en hun neef, namelijk de heeren C. & H. EVERTSZ en de heer J. P. EVERTSZ GAERSTE. De heer HENDRIK EVERTSZ, Thesaurier, is tevens Administrateur. Als Thesaurier geniet hij een salaris van f1500.— als Administrateur f2500.—'s jaars. Als het niet is om de administratie, die op Aruba gevoerd wordt te controleren, dan is er geen reden voor het bestaan van de betrekking van Administrateur, zeer zeker niet tegen zulk een salaris. De Superintendent op Aruba is broeder van den Administrateur, en de zoon van dezen is boekhouder en betaalmeeester op Aruba. Is nu de heer HENDRIK EVERTSZ de aangewezen persoon om de verant-

woordingsstukken na te gaan? Die stukken worden vaderhand in de Vergadering gebragt, waarin de twee broeders en hun neef de meerderheid uitmaken. Kieschheidshalve hadden die heeren dien toestand niet moeten gedoogen: Het is waar, zij zijn door eene Algemeene Vergadering benoemd, maar ook de heer P. H. MAAL werd door eene Algemeene Vergadering tot Bestuurslid gekozen terwijl zijn broeder Voorzitter was, en toch wenschte de heer P. H. MAAL voor eene herkiezing niet in aanmerking te komen. Was ons voorstel om een conroleur te benoemen, die niet in familiebetrekking tot de beambten op Aruba staat, al dan niet in het belang der Maatschappij? Het voorstel is van ons, de afstemming geschiedde door de meerderheid..... en wij zijn de vijanden der Maatschappij.

In de Vergadering, waarin onze voorstellen werden afgestemd en wij als vijanden der Maatschappij werden beschouwd en behandeld, hebben wij buiten en behalve de beleediging van Mr. VAN LIER nog vele hatelijkheden moeten verduwen.

De aandeelhouder Dr. CAPRILES meende ons met minachting te behandelen, maar schijnt niet begrepen te hebben, dat hij zich bespottelijk heeft aangesteld, Zelfs het woord moest ons niet gegund worden om ons voorstel te verdedigen, niemand diende ons te woord te staan; zelfs meende hij dat eenige andere aandeelhouders, die het met ons eens zijn maar die het Hollandsch niet magtig zijn, niet mogten in de gelegenheid gesteld worden, gelijk dit altijd op Curaçao in alle vergaderingen geschiedt en uit den aard der zaak geschieden moet, door vertolking in het Spaansch op de hoogte gebragt te worden van hetgeen er omging. Dr. CAPRILES begon met zijn schoonzoon, den Secretaris, te bidden en te smeeken, de Spaansch sprekende aandeelhouders of vertegenwoordigers toch maar niet behulpzaam te zijn in het regt begrip van hetgeen plaats had. Toen bidden en smeeken niet hielp, verbood hij den Secretaris aan hun regtmatig verzoek te voldoen. Dr. CAPRILES heeft dan ook de lachspieren van meerderheid en minderheid herhaaldelijk in beweging gebragt.

Wat denkt het publiek toch wel van argumenten als deze: "Gij zijt sterk, gij zijt rijk, gij zijt knap," het is Dr. CAPRILES die op de openbare vergadering tot zijn schoonzoon spreekt, "maar gij hebt kakkerlakken-bloed," en dat alles omdat hij aan het beleefd verzoek om iets in het Spaansch over te brengen, voldaan had. "Gij zult Uwe gezondheid benadeelen, gij moet U maar zoo niet voor alles laten gebruiken, bij het gering salaris dat gij hebt"; deze en meer andere argumenten moesten dienst doen om ons bloed aan het koken te brengen.

Maar wij bleven kalm en bedaard, zelfs toen de heer J. P. E. GAERSTE, Voorzitter der Maatschappij, nadat hij onze tegenstanders ons tal van hatelijkheden had laten naar het hoofd slingeren, ons telkens zonder eenige aanleiding tot de orde riep, ja, alvorens ons het woord te gunnen, ons verbood personaliteiten te bezigen. Hij begreep, dat het heilig regt van

zelfverdediging ons de verplichting oplegde tegen de lasterlijke uitvallen op te komen, hij gevoelde dat wij dit moesten doen, en daarom, en omdat hij het niet hooren wilde en zijn consigne van hooger hand luidde, ons het zwijgen op te leggen, heeft hij ons, nog vóór wij onzen mond openden, tot de orde geroepen. De Voorzitter heeft niet alleen met twee mateu gemeten, maar ook met twee schalen gewogen.

Ook dat hebben wij verdragen, want wij zijn ter Vergadering verschenen om de belangen der Maatschappij, die ook de onze zijn, te behartigen. Wij zijn daar niet gekomen om handgemeen te worden, waartoe het scheen dat men ons uit-tartte. In dat opzigt hebben wij de overwinning behaald.

Neen, niet alleen in dat opzigt. In elk opzigt, want de wijze waarop de meerderheid zich gedragen heeft, was zoodanig, dat zij, niettegenstaande onze vier voorstellen *en bloc* zijn afgestemd, wel mag gezegd worden, de nederlaag te hebben geleden.

Immers, wat te denken van eene meerderheid, die de minderheid zelfs het regt van spreken wil ontnemen?

Wat te denken van eene meerderheid die voorstellen als die door ons gedaan, afstemt, alleen omdat wij later welligt met voorstellen voor den dag zullen komen, die niet in het belang der Maatschappij zijn?

Begrijpt die meerderheid dan niet, dat zij zich zelve daardoor een brevet van onbekwaamheid heeft uitgereikt, dat een ander niet zou gewaagd hebben haar te geven?

Gevoelt zij zich zelve dan niet sterk genoeg om onze latere voorstellen te beoordeelen, ze aan te nemen, zoo daardoor het belang der Maatschappij zal worden bevorderd, ze te verwerpen, indien zij tegen dat belang gerigt blijken te zijn?

Maar die vrees behoeft men niet te koesteren. Zoo lang wij ons de zaken der Maatschappij aantrekken, zal er van onzen kant niets ondernomen worden, dat niet blijken zal in haar welbegrepen belang te zijn. Daarvoor verpanden wij onze eer, daarvoor zijn wij bereid onze personen en goederen te verbinden. Onze medeburgers kennen ons genoeg om te weten, dat wij het niet zouden wagen aldus te spreken, zoo onze gevoelens anders waren.

Het Bestuur en de meerderheid, die met het Bestuur meegaat, tergen ons echter niet langer en moeten nalaten onze regten aan te randen, onze billijke eischen met mitachting te behandelen. Men ga niet voort de redenen, die de meerderheid er toe geleid hebben onze voorstellen af te stemmen, hoe zeer die voorstellen ook in het belang der Maatschappij waren, verkeerdelijk op te geven.

Men ga niet voort het publiek diets te maken, dat men onze voorstellen wantrouwt, ze daarom afstemt, omdat wij het verzoek tot verlagings hebben tegengewerkt, omdat wij ons vijandig tegen de leden van het Bestuur gesteld hebben, en omdat wij ons met den heer CHUMACEIRO, vijand der Maatschappij—volgens ons slechts vijand van het Bestuur,—vereenigd hebben.

Reeds hebben wij die valsche redenen op goede gronden in deze bladzijden wederlegd, maar toch moeten wij dienaangaande nog een vraag doen, waarnit het publiek wederom zal zien, dat er andere beweegredenen moeten bestaan, dan de zoo even vermelde, beweegredenen, waarmede men niet voor den dag durft komen.

Toen wij ter gelegenheid van de benoeming van den heer P. L. EVERTSZ tot Superintendent te Aruba, op de *incompatibiliteit* wezen, dat twee broeders van den benoemde, de heeren C. & H. EVERTSZ, in het Bestuur zitting hadden en geroepen waren den benoemde te controleeren, hadden wij ons nog niet tegen het verzoek om verlaging verklaard, waren wij allen nog in goede verstandhouding met het Bestuur, was de heer CHUMACEIRO nog niet voor een onzer ter vergadering verschene. En toch werd toen geen régard op onze aanmerking geslagen.

Toen ons voorstel om het getal Bestuursleden van vijf tot zeven te brengen, behandeld werd, hadden wij onze stem nog niet tegen de verlaging verheven, was de heer CHUMACEIRO nog niet de gemagtigde van een onzer, waren de leden van het Bestuur nog niet met ons gebroken, en toch verklaarde zich de groote meerderheid — bijna dezelfde meerderheid als in de laatste vergadering — tegen ons voorstel en dat, niettegenstaande de leden dier meerderheid en ook het Bestuur zich oubewimpeld hadden uitgelaten, dat ons voorstel bepaald goed was, en slechts zou worden afgestemd omdat het van ons kwam.

Waarom, vragen wij, toen die tegenwerking?

Wij houdenvolstrekt niet van dreigerijen en dreigen dan ook niet, maar een ieder moet weten wat hij doet, hoe zich tegen willekeur en ongerechtigheid te verdedigen.

Zoo zien wij ons thans gedwongen voor onze regten als aandeelhouders der Maatschappij te strijden langs den weg van regten. In der minne hebben wij getracht inzage van de geveerde administratie te krijgen, dat werd ons niet alleen geweigerd, maar geweigerd op eene wijze, die anderen welligt hadde overgehaald al dadelijk den oorlog aan de Maatschappij te verklaren.

Bij het betreden van den weg van regten wenschen wij wel te doen uitkomen dat wij dien weg niet opgaan om de Maatschappij te bestrijden, maar alleen hen, die haar als hun uitsluitend eigendom en als het erfregt hunner bloed- en aanverwanten beschouwen.

Wij eischen inzage van de boeken en de verantwoordingsstukken der Maatschappij. Bij dien eisch worden wij door het goed regt en de billijkheid ondersteund. Wát te denken van een Bestuur, dat pertinent blijft weigeren een aantal aandeelhouders inzage te verleenen van eene administratie namens en voor hen gevoerd?

Het Bestuur vergeet dat het als zoodanig onze gemagtigde is en dat gemagtigden verplicht zijn aan hunne lastgevers rekening en verantwoording van het gevoerd beheer af te leggen.

Zoolang het niet wettig is bepaald, dat die verantwoording aan anderen moet geschieden, hebben de vennooten het regt die te eischen, en van dat regt zullen wij gebruik maken.

Eene meerderheid vermag veel, maar de minderheid het regt van contrôle te ontnemen, dat vermag de meerderheid niet.

Voor dat regt zullen wij strijden met alle middelen die de eerlijkheid en goede trouw ons aan de hand geven.

Curacao, 6 Junij 1884.

M. B. GORSIRA.

P. H. MAAL.

PIETER GORSIRA.

Ook namens onze afwezende vennooten :

W. P. MAAL.

J. V. MAAL.

C. GORSIRA.

Het vorenstaande was voor de pers gereed toen wij eene Circulaire ontvingen, waarbij mededeeling werd gedaan, dat door meer dan tien aandeelhouders een voorstel tot wijziging der Statuten is ingediend, en wel, om te bepalen, dat voortaan Buitengewone Algemeene Vergaderingen slechts door *dertig* in plaats van *tien* aandeelen kunnen verzocht worden.

Een andere maatregel tegen de minderheid gerigt, een andere maatregel ter verkorting van de regten der minderheid!

Wat zal men verder uitdenken om ons te grieven en onze regten afbreuk te doen?

Vale.

30 - +

